

time, ægtefødte konservative Vælgerforeninger i Aarhus Amt. Det er overmaade tiltalende. Og vi paa vor Side har aldrig bestridt, at Hr. Lange var en god konservativ Mand, saa paa vor Amtsudvalgsliste figurerer Hr. Lange ogsaa som god konservativ Kandidat. Nu er Spørgsmaalet altsaa: Hvorledes skal Tinget stille sig til dette Partilistespørgsmaal?

I April 1924 var Forholdet det, at da ønskede vi fra de ekskluderede Vælgerforeningers Side, at der slet ikke skulde være nogen Partiliste, at man, naar der var en saadan personlig Splidagtighed indenfor den konservative Vælgerbefolkning i Amtet, skulde helt og holdent lade Vælgerne selv i Kraft af deres politiske Selvbestemmelsesret lægge for Dagen, hvem de vilde have ind i Folketinget som deres Repræsentanter. Men vi fik at vide, at Partiet den Gang ønskede at undertrykke Kandidaten for de ikke officielle Vælgerforeninger og vilde gøre det ved at opstille en Partiliste, hvor den aarhusianske Borger, der var opstillet sammen med mig, Drejermester P. Andersen, figurerede, idet Listen skulde bestaa af Hr. Axel B. Lange som Nr. 1 og Drejermester P. Andersen som Nr. 2; saa var det altsaa Meningen, at Axel B. Lange og Drejermester P. Andersen skulde vælges, og paa den Maade skulde jeg kunne droppes. Da vi fik dette at vide, var Vælgerne, naar de vilde have deres Villie fremmet og gøre deres frie Selvbestemmelsesret gældende, til deres store Beklagelse nødsaget til at foretage et Modtræk, og saa lavede de illegitime Vælgerforeninger en anden Partiliste med mig og Drejermester P. Andersen, men ikke Hr. Axel B. Lange. Paa det Tidspunkt var jo Krigen saa skarp, at det vist var utænkeligt paa begge Sider, at man kunde sætte henholdsvis mig og Hr. Axel B. Lange paa den ene og den anden Partiliste. Der stod altsaa kun to Navne paa hver af Listerne. Den Gang blev begge Partilisterne kasseret og Valget afgjort uden Hensyn til Partilisterne.

Nu er Spørgsmaalet, hvorledes skal Valget afgøres denne Gang, hvor den eneste Forskel er den, at nu er yderligere paa den ene Partiliste sat min Ringhed som Nr. 3 af de officielle konservative Kandidater og paa den anden Liste Hr. Axel B. Lange som tredje Kandidat? ellers er det det samme som i April 1924.

Kan nu denne Omstændighed medføre nogen principiel Forskel i Bedømmelsen af hele dette Valg i Aarhus Amt? Jeg kan med min bedste Villie ikke indse det. Hvad skulde valglovsmæssigt kunne gøres andet

i et Tilfælde som dette end at kassere begge Partilister, ligesom man gjorde i April 1924? Jeg tror, det blev anført som en Motivering i April 1924, at Partilisterne ikke var fuldstændige, fordi ikke alle konservative Kandidater i Aarhus Amt var opført paa de respektive Partilister, idet nemlig Hr. Lange manglede paa den ene og jeg paa den anden; men den Omstændighed synes mig dog ikke at kunne forrykke Stillingen i December 1926, hvor Hr. Lange og jeg begge har været opført paa Partilisterne. Det kan ikke være en principiel Forskel, som støder det hele Valg omkuld og muligvis kan medføre Konsekvenser som dem, det ærede Medlem Hr. Korsgaard her har stillet i Udsigt. Det vilde da være en ganske absurd Udgang paa denne Strid, som i Virkeligheden kun er rejst ud fra rent personlige Mellemværender mellem den konservative Partiledelse og mig, i Virkeligheden udelukkende paa Grund af min gentagne Kritik i Aarene 1920—24 af den konservative Rigsdagsgruppens Ledelses Varetagelse af konservative Vælgerinteresser og af det konservative politiske Program.

Det Spørgsmaal, der her foreligger til Bedømmelse af det høje Ting, er i Virkeligheden et stort realpolitisk Spørgsmaal, saa længe vi har den Valglov, vi har; thi dels fortolker Tinget — hvilken Afgørelse det end træffer — faktisk Valglovens Begreb: et politisk Parti, og dels præjudicerer det sin Opfattelse af Grundlovens Krav om Vælgernes frie Selvbestemmelsesret i Valgøjeblikket, Vælgernes frie Ret til at lade deres politiske Anskuelser blive repræsenteret i Folketinget.

Naar man nu sammenholder Valget i December 1926 med Valget i April 1924, ja, saa kan der dog vel ikke være Skygge af Tvivl for dette høje Ting om, hvad der har været den konservative Vælgerbefolkningens Villie og Ønske i Aarhus Amt. Det er hævet over enhver Tvivl. Det, Vælgerforeningen i April 1924 ønskede, var for enhver Pris at fastholde min Kandidatur til Trods for Partiledelsens personlige Mellemværende med mig, og det gjorde Vælgerne ved at give mig mellem 10 000 og 11 000 Stemmer. Og det, de konservative Vælgere har villet i December 1926, var for enhver Pris at hindre Valget af den Kandidat, som Partiledelsen havde opstillet i April 1924 for at gøre mit Valg umuligt, og som den, da den havde set, at den Aktion var haabløs, lod genopstille i December 1926, for at han kunde blive valgt paa mine overskydende Stemmer — for det vidste man nu, der var en Chance for. Derfor